

kan gøre sin fulde Nytte, og for at der kan være Mening i, hvad der allerede er gjort. Derfor er det min Mening, at en saadan Gennemførelse af den personelle Udvidelse af Kammerne for Hærens og Flaadens Vedkommende, maa gennemføres samtidig med eller før vi saa en regelmæssig Finansloof. Naar jeg, altsaa skal udtrykke min Tante fuldstud paa dette Punkt, siger jeg, at jeg ingenlunde ønsker det her forenaaede Forslag til Finansloof gennemført, naar ikke ogsaa en Lov om Udvidelsen af Artilleriet, Ingeniørerne og Flaadens Kammer bliver gennemført samtidig. Nu er der her imidlertid et Spørgsmaal, som trænger sig paa: Hæve vi Raad til det? Det kan ikke nægtes, at Finanztilstanden i det hele og store kan siges at være god. Efter at Staten har anvendt saa store Summer paa Byggeforetagerender af forskjellig Art, saavel militære som civile, saavel til Fæstningen som til Jærnbaner o. s. v. i den sidste halve Snes Aar, naar Staten, siger jeg, efter at have gjort det, alligevel er i Stand til at møde frem med et Budget som det foreliggende, der har en Overballance af $1\frac{1}{2}$ Million, saa maa man sige, at Statens Finanser virkelig ere gode, og først og fremmest have et godt Grundlag at hvile paa, en god Skattebasis. Hvad er det da altsaa at disse forøgede militære Udgifter ville andrage? Det er mig umuligt at udtale mig bestemt herom. De Lovforslag, som have foreligget saa vel fra Krigsministerens som fra Marineministerens Side, ville foranledige en Udgift af i alt 900,000 Kr., men dert er optaget en Del til Udvidelse af Rytteri og Fodfolk, samt til andre Ting, som ikke direkte vedkomme Fæstningen, Ting, som kunne være meget uomærkede, men som paa Krigsministeriets Budget ikke direkte vedkomme Fæstningen, og som paa Marineministeriets Budget ikke direkte vedkomme Flaadens Besætning. Jeg tør som sagt ikke have noget bestemt Begreb om, hvor meget, men man turde maaske gaa ud fra, at $\frac{2}{3}$ af det, der forlanges, ogsaa maa siges at være nødvendigt. Nu maa man vel sige, at 600—700,000 Kr. ikke ere mere end, hvad Staten vel kan bære, saaledes som de finansielle Forhold ere, men naturligvis vilde det jo være endnu bedre, idet Pengene kunne have

megen anden Anvendelse end just hertil, om det var muligt at finde Midler og Maader, hvorved Statens Udgift ikke i alt Fald i saa høj Grad forøgedes. Man kunde jo tænke sig, at samtidig med, at man forøgede Hærens og Flaadens Kammer, indskrænkede man den øvrige Hær; men dertil maa vel siges, at efter alle de Forhandlinger, som tidligere ere førte, og som ærede Medlemmer, der have været Medlemmer af Tinget i længere Tid, ville kunne huske, er der bestandig gjort gældende fra Krigsbestyrelsernes Side, at der kan ikke være Tale om, at den Hær, der nogenlunde skulde kunne paatage sig at forsvare Landet, kunde være mindre, end den vi have, altsaa der kan ikke være Tale om at indskrænke Fodfolkets, og endnu mindre Rytteriets Antal. Ligeledes kunde man jo tænke sig, at man vilde gaa til at gøre Hæren mindre — jeg vil tillade mig at sige mindre god, ved f. Eks. at indskrænke Uddannelsesstiden o. s. v.; man kunde jo sige, vi ville ikke have Hæren saa meget til en Felthær som hidtil, vi ville kun have den til en Forsvarshær i alleryderste Forstand; men dertil vil jeg sige, at det vilde være en bedrøvelig Ende paa alt, hvad der er gjort for Forsvarsvæsenet her i Landet, hvis man skulde komme til noget saadant, og tillige vilde det være i Modstrid med alt, hvad der hidtil fra Krigsbestyrelsernes Side er udtalt og i Modstrid med den foreliggende Plan, nu at stanse Bygningen af yderligere Fæstningsværker. Thi saa vidt vi ere naaede, ser jeg ikke rettere, end at det, vi ere naaede til, er noget meget lignende, som en tidligere Krigsminister General Raffner og et tidligere æret Medlem her i Salen, General Dvermoes, tit og mange Gange har udtalt sig for: Nemlig en god Hær med en stærk Reduite, hvori den kan trække sig tilbage, her paa Sjælland. Denne Reduite, hvortil Hæren kan trække sig tilbage paa Sjælland omkring Kjøbenhavn, er ganske vist bleven betydelig stærkere, end der den Gang fordredes; men en virkelig fuldstændig Fæstning er det ikke endnu, og giver sig heller ikke ud for at være det. Altsaa allerede af den Grund vil man vel kunne sige, at som Forholdene ere, kunne vi slet ikke, selv om vi af andre Grunde kunde ønske det, gaa ind paa at indskrænke Felthærens Kampdygtighed, om jeg saa maa sige, og derigennem spare Penge.